

Dansk Folkeparti

Udviklingsplan for landdistrikterne

Liv i hele Danmark

Af: Mette Hjermand Dencker

Ordfører for landdistrikter og øer

Indledning

Dansk Folkeparti har siden partiets stiftelse i 1995 arbejdet for at øge *sammenhængskraften* i Danmark. Det har præget vores politik på en lang række områder lige fra udlændingepolitikken over velfærdspolitikken til uddannelsespolitikken. Det er afgørende, at solidariteten og sammenhængskraften bevares intakt. Men når vi taler sammenhængskraft og solidaritet, må vi heller ikke glemme Danmarks geografi.

I øjeblikket oplever vi en kedelig udvikling: At affolkningen i landområderne sker hurtigere og hurtigere, at virksomheder og skoler lukker, huse står tomme og er usælgelige, folk flytter derfra. Hvem har lyst til at bo på landet, når der ikke er arbejdspladser, skoler, ordentlig internet- og mobilforbindelse, ja ikke en gang velfungerende lokalsamfund?

Og hvem har lyst til at bo på landet, når medierne ustandseligt bringer historier om, hvor forfærdeligt der er – og dermed yderligere forstærker udviklingen og skaber en ond cirkel?

Vi politikere står i dag ved en meget vigtig skillevej. Vi må træffe et valg:

- Vil vi acceptere, at vandringen til storbyerne fortsætter med det resultat, at der om 20-30 år ligger store områder af Danmark øde hen? Områder hvor der før var blomstrende lokalsamfund, der levede som små, bæredygtige enheder med fødevarerproduktion, skoler og forretninger. Vil vi sige: "Lad falde hvad ej kan stå", og acceptere den udvikling?
- Eller er vi klar til at indse, at vi kun kan få flere til at bosætte sig i landdistrikterne, hvis vi giver både tilflytterne og områderne nogle ekstra fordele, for at vi kan få vores små landsbysamfund til at blomstre igen? Er vi klar til at tage ansvar for, at verden ikke kun drejer sig om hovedstaden?

I Dansk Folkeparti er vi parate til at investere i, at landdistrikterne får det længe tiltrængte løft, så det igen kan være attraktivt at bosætte sig i områderne. Det vil vi gøre ved at give fordele, der løfter områderne for turismen, for boligejerne, for børnefamilierne, for iværksætterne, for uddannelserne og for erhvervslivet samt på kulturområdet.

I denne plan har vi ladet os inspirere af en model, de bruger i Norge, som de kalder Tiltagszoner. Modellen har med få ekstra fordele til dem der bosætter sig i udkantsområderne i Norge, bremset affolkningen, og det må siges at være en stor succes. Det forventes, at den med tiden helt sikkert også vil øge tilflytningen.

Hvad er et landdistrikt?

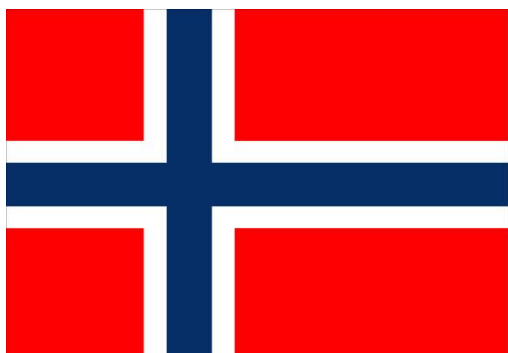

Metode

Inden arbejdet med et løft af landdistrikter og øer med nogen mening kan påbegyndes, skal der først foretages undersøgelser med henblik på at fastlægge de nærmere kriterier for, hvornår et givent område falder ind under betegnelsen "yderområde" eller landdistrikt. Øerne giver nogenlunde sig selv, men det er straks sværere, når det gælder områder på fastlandet. Kriterierne skal fastlægges i forhold til erhvervsstruktur, beskæftigelses - og indkomstforhold, uddannelsesforhold, demografi og øvrige sociale forhold.

I Dansk Folkeparti vil vi opfordre regeringen til at komme med en konkret definition på et landdistrikt, så vi kan påbegynde vores arbejde med at forbedre forholdene derude.

Norge

I Dansk Folkeparti tror vi på, at når man i Norge kan få folk til at flytte meget længere ud på landet end hvad der fysisk muligt i Danmark, til områder hvor temperaturen kan være 10 grader koldere end i byzonerne, så har vi al mulig grund til at antage, at lignende tiltag kun vil være en succes i Danmark.

Kort om den norske model "Tiltagszoner"

I Norge har de længe haft samme problematik som vi har i Danmark. Store områder bliver helt affolkede. Norge er et land vi er vant til at sammenligne os med uddannelses-, arbejds- og velfærdsmæssigt. Men deres problemer med affolkning i yderområderne er langt større, fordi yderområderne er af helt andre dimensioner end i Danmark, men også fordi der i store dele af den norske udkant kan være ca. 10 grader koldere end i byerne.

Tiltagszonerne er de zoner, som den norske regering har vurderet til at være yderområderne. I disse zoner har de lavet nogle særlige økonomiske tiltag, der skal få folk til at bosætte sig der. Det er bl.a.:

- Nedskrivning af studiegæld
- Forhøjet børnebidrag
- Lavere topskat
- Fradrag på elregningen
- Lavere personskat

De tiltag har fået kæmpe succes på de få år de er kørt. Det har gjort, at affolkningen i de norske yderområder helt er stoppet, og med tiden vil befolkningstilstrømningen øges.

TURISME

Vi skal få folk til at holde ferie derude, så de forelsker sig i stedet.....

En familie sidder ikke på Vesterbro, og tænker: "Lad os flytte ud på landet". Det der får familier til at bosætte sig derude, er hvis de kommer og bliver forelsket i stedet. For at blive det, er de nødt til at kende det.

I Dansk Folkeparti vil vi lave en portal for yderområderne, på samme måde som vi har "visitdenmark" og tilsvarende for de forskellige regioner. Portalen skal samle småøerne og de små landsbysamfund, og de skal hver bidrage med at fortælle om hvad der er særligt ved lige netop deres sted. Hvad der angår fødevarer specialiteter de fremstiller, kunstnere, naturen, området samt mentaliteten. Det er netop det hyggelige ved de små samfund: At de altid har et eller andet kendetegn, en charme, der gør dem et besøg værd. Den skal frem på hjemmesiden, så flere danskere ønsker at feriere der. Turistportalen for yderområderne, skal have til formål at samle alle yderområderne på et sted.

Når folk efter at have set hjemmesiden får lyst til at holde ferie i yderområderne, er det vigtigt, at de kan gøre det godt og billigt. For at få flere danskere til at købe sommerhusene, samt give endnu flere danskere mulighed for at leje dem, ønsker vi i Dansk Folkeparti at forbedre vilkårene endnu mere for sommerhusudlejning. Under den tidligere regering vedtog vi at hæve bundfradraget for sommerhusejere fra 10.000 til 20.000 om året. I Dansk Folkeparti ønsker vi at hæve det til 30.000, så flere kan leje sommerhusene billigere, og der kan skabes gang i væksten i turistsæsonen. Vi håber den positive sidegevinst vil være, at nogle bliver så glade for områderne, at de ønsker at bosætte sig der. Desuden ønsker vi også 100 % momsaflyftning på hoteller, så de dermed kan konkurrere med vores nabolande.

Selvom turisme i yderområderne ikke nødvendigvis fører til bosætning, så er det i sig selv en stor gevinst, at vi med ovenstående forslag vil fremme turismen i yderområderne betragteligt. Det er en stor gevinst for dem der bor i yderområderne, at de i ferierne kan have en ekstra indkomst i form af cykeludlejning, minigolfbane, bed & breakfast eller iskiosk.

Tilmed holdes hjulene i gang derude ved at de allerede eksisterende forretninger og kulturelle tilbud, øger deres omsætning i ferieperioder. Det betyder også mere mandskab i svømmehallen, hos købmanden, og på de lokale spisesteder, så det vil også give ekstra arbejdspladser i disse perioder. Alt dette vil gøre, at folk godt kan se en mening med at slå sig ned derude, når de kan drive et erhverv i turistsæsonen, som de kan supplere med et andet i vinterhalvåret.

KULTUR

Kulturlivet i provinsen skal have øget opmærksomhed. I dag havner langt de fleste kulturmidler i hovedstadsområdet og de større byer. Men for at tiltrække indbyggere til landområder, er det ligeledes vigtigt at se på de kulturelle tilbud i områderne. Museerne, gravhøjene og nationalparkerne i provinsen, er en stor del af Danmarks skatkammer, og fortjener ligeså stor opmærksomhed og statsstøtte, som dem i Hovedstadsområdet. Derfor vil vi i Dansk Folkeparti sikre, at disse perler, der repræsenterer vores fælles historie bevares, uanset hvor i Danmark de ligger

Public Service – giv provinsen mund og mæle

Det skal undersøges, hvorvidt Danmarks Radios og TV-2s dækning og afvejning af provinsstoffet er tilstrækkelig, og om der kan gøres mere for at få public service-medierne "ud i krogene" af Danmark. Danmarks Radio og TV2 skal opfordres til at tegne et sobert og positivt billede af HELE Danmark og udskifte hovedstadsperspektivet med et mere decentralt perspektiv, som har udgangspunkt i de regionalstationer, der i dag primært laver radio. TV2 skal for sin del udvide samordningen af de regionale stationer, således at seere på Sjælland i højere grad får viden om forholdene i Jylland og omvendt. På den måde højnes det generelle oplysningsniveau i befolkningen. I dag ved danskerne ofte mere om livet i USA eller Storbritannien end om livet i Sønderjylland eller på Bornholm. Teknisk set skal det gøres muligt, at danskerne kan se de regioner, som de har lyst til, uanset hvor i landet de bor. Det er nødvendigt i et land med høj mobilitet. Samtidig skal de enkelte regioner i højere grad sørge for at dække HELE deres sendeområde, således at de kommer rundt i krogene. Rent redaktionelt bør der på lokalstationerne indføres en fordelingsnøgle, som sikrer, at ingen forfordes.

Endelig skal public service-stationer i højere grad sætte provinsen og yderområderne på dagsordenen, når der laves programmer. I både tysk og britisk TV kommer man i langt højere grad rundt omkring i landet med udsendelser, som præsenterer seerne for livet i regionerne – uden at der er det store redaktionelle filter. I de tyske regionalprogrammer, der kan ses overalt i Tyskland, er der et rigt udvalg af programmer, der tager deres udgangspunkt i natur, kultur og leveforhold i forskellige lokalområder. Og disse programmer anskueliggør den store mangfoldighed, enhver nation kan byde på.

Ser man dansk TV, opdager man hurtigt, at København og de store byer udgør omdrejningspunktet for al aktivitet, og dermed kommer Danmark til at fremstå som et kulturelt fattigere land, end det i virkeligheden er. Der tales i denne tid meget om mangfoldighed og "multikultur", men noget tyder på, at man i den forbindelse fuldstændig glemmer de store forskelle i Danmark mellem eksempelvis sønderjysk og bornholmsk kultur eller mellem nordjysk og fynsk kultur. Den nuværende TV-dækning favoriserer et monotont og endimensionalt billede af Danmark og bidrager således yderligere til at udviske forskelle

Provinsen og yderområderne skal med andre ord have "en stemme" i offentligheden og en plads i danskernes bevidsthed.

ERHVERV

Der skal være arbejdspladser overalt i Danmark.....

Det er nok de færreste, der kan se en fordel i at etablere en virksomhed på en øde mark uden noget kundegrundlag i miles omkreds. For at vi kan få folk til at starte virksomhed i yderområderne, er det altafgørende, at de har gode mobil- og internetforbindelser, da mange arbejdspladser i dag beskæftiger medarbejdere, der udelukkende arbejder med computer og telefon som redskab. I Dansk Folkeparti mener vi bredbånd og mobilnettet skal dække ligeså bredt som el, så vi kan sikre det ikke er en hindring for at etablere virksomheder eller arbejdspladser i udkantsområderne.

Da internetrevolutionen begyndte, talte alle om, at det nu i realiteten var ligegyldigt, om man arbejdede hjemmefra, eller om man fysisk befandt sig på sin arbejdsplads. Desværre blev denne vision aldrig til virkelighed, og det virker ironisk, at internettidsalderen ikke har modvirket sammenklumpningen af mennesker i de store byer. Hertil kommer, at masser af firmaer med fordel kan etablere sig i periferien af Danmark, idet de sparer store summer til eksempelvis husleje. En IT-virksomhed kan nøjagtigt ligeså godt have til huse i Tranekær på Langeland som i Pistolstræde i København.

I begyndelsen skal vi også gå foran med det gode eksempel. Hvad nytter det, at vi politikere taler om flere skal arbejde i udkanten, når vi så vælger at placere vores statslige virksomheder i storbyerne? Hvor meget landbrugsjord er der omkring Landbo Højskole på Frederiksberg? Hvorfor ligger Naturstyrelsen i storbyerne, når det de træffer beslutninger om, er sager der primært vedrører landområderne? Vi skal have disse virksomheder ud i yderområderne, og ved samme lejlighed håbe på, at personalet så vælger at bosætte sig der også. I Danmark har vi ca. 180.000 statsansatte, hvoraf de 80.000 arbejder i Hovedstadsområdet. I Dansk Folkeparti mener vi, at alle nyoprettede statslige virksomheder, som udgangspunkt skal etableres i provinsen. Desuden vil vi frigive 5000 statslige arbejdspladser til hjemmearbejdspladser, så vi dermed giver folk en mulighed for at realisere sin drøm om at bo på landet eller en af øerne.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne fremme, at flere virksomheder flytter til yderområderne, idet vi er bekendt med, at folk gerne flytter langt for det rigtige job. Derfor opfordrer vi By, bolig og Landdistriktministeriet til at informere virksomhederne om deres muligheder ved at flytte til yderområderne.

TRAFIK

Adgangsforholdet til et område, er altafgørende for, om området bliver udviklet eller afviklet

Det er også vigtigt, med en attraktiv infrastruktur i yderområderne. De forslag vi har fremsat, vil øge behovet for flere bus- og togafgange, og måske også flere busruter. Hvis infrastrukturen er i orden i yderområderne, vil det også gøre, at flere kan se en fordel i at etablere virksomhed der. Det er jo billigere at købe og leje lokalerne i yderområderne, så hvis adgangsforholdene dertil også forbedres via bedre infrastruktur og bredbåndsforbindelse, vil vi opleve flere virksomheder vil rykke til yderområderne, når deres basisudgifter er væsentlig lavere. Derfor vil vi arbejde for, at yderområderne bliver tilgodeset hver gang vi i Folketinget vedtager at forbedre trafikale forhold.

Gode trafikforhold er altafgørende for at yderområderne kan fungere godt. Her er det især vigtigt at tænke børn og unge ind i det, da de er dybt afhængige af offentligt transport for at komme i skole og passe deres uddannelse og fritidsaktiviteter. I Dansk Folkeparti vil vi have sat grænsen for knallertkørekort ned til 15 år, således at de unge i yderområderne kan få bedre adgangsforhold til deres uddannelser.

En anden vigtig ting er, at skolebørn i dag rejser gratis med DSB, såfremt de overnatter. I Dansk Folkeparti vil vi gerne fjerne overnatningskriteriet ved togrejse, således at de unge i yderområderne godt kan tage på en tur til København på en uddannelsesmesse / rundvisning på Christiansborg eller hvis Eksperimentariatet har en udstilling om lige netop det emne de har projekt om, uden det skal koste dem den ekstraudgift en overnatning er.

BOLIG

Selvfølgelig skal nedrivningspuljen genindføres....

For at vi kan få folk til at bo på landet, skal det være hyggeligt og attraktivt. Når man kører igennem de små byer, skal man mødes af hyggelige huse, der bærer præg af mennesker der kredser om deres nærmiljøer. Desværre afskaffede regeringen nedrivningspuljen, hvilket betyder bybilledet i de små landsbyer vil være præget af forladte spøgelseshuse, hvis ikke vi gør noget ved det. I Dansk Folkeparti vil vi genindføre nedrivningspuljen til nedrivning af forladte boliger i ringe stand.

UDDANNELSE

For at vi kan få børnefamilier til at flytte ud i yderområderne, er det altafgørende, at der er gode skoler og uddannelsesmuligheder i deres nærområder.

Bor man i yderområderne, og går på en erhvervsuddannelse, har man gennemsnitligt 20 km. til skolen. Her skal man lægge mærke til 3 ting:

- For det første er tallet gennemsnitligt, dvs. mange har endnu længere
- For det andet færdes de unge i yderområderne tit i bus til deres uddannelsessted, og da disse ikke kører så ofte, og man indimellem skal skifte og vente længe, er det ikke usandsynligt, at unge mennesker kan bruge 4-5 timer om dagen på transport til uddannelsesstedet
- For det tredje er erhvervsuddannelserne de uddannelser med det største frafald, dvs. bor man også langt væk, er der en stor sandsynlighed for, at man er en af dem der falder fra

I Dansk Folkeparti ønsker vi, at alle nye erhvervsuddannelser etableres i yderområderne, samt at nye afdelinger på de eksisterende erhvervsuddannelser etableres i yderområderne.

Vi ønsker den skal sikre yderområdernes gymnasier, så vi derved er med til at fastholde beboerne, samt at tiltrække tilflyttere. I Dansk Folkeparti ser vi gerne at vi hæver grundtilskuddet til de gymnasiale uddannelser i yderområderne.

På de øer, hvor der er lang tids færgeoverfart, samt uregelmæssige færgeafgange, må mange unge vinke farvel til en studentereksamen, fordi den kræver de unge bor i nærheden af uddannelsesstedet, og kun få forældre har råd til at forsørge en udeboende under 18, med både husleje og et husholdningsbudget. Derfor foreslår Dansk Folkeparti udeboende SU til øboere under 18, der ikke har mulighed for at passe gymnasiet fra forældreboen.

Mange studerende vælger at bosætte sig i den by de har læst i, da de tit ved endt uddannelse har det største netværk der. Derfor vil vi kæmpe for, at alle nye universiteter og afdelinger af disse etableres i provinsen, samt at der skal være særlige studieretninger på universiteterne i yderområderne, som ikke tilbydes andre steder.

DE 27 SMÅØER

Når vi skal værne om yderområderne, er det især vigtigt, at vi tager et særligt hensyn til de 27 småøer vi har i Danmark. De er afskåret fra omverden på en anden måde end dem der bor på fastlandet.

Udfordringerne for småøerne er bl.a. at nogle ikke har ordentligt sundhedsfagligt personale, og at færgedriften hos nogle er så uregelmæssig, at man ikke kan passe et job på fastlandet.

I Dansk Folkeparti vil vi kæmpe for, at de småøer der ikke har noget sundhedsfagligt personale (læge eller sygeplejerske) skal have ansat en fastboende sygeplejerske, såfremt øboerne ønsker det.

Når øboere bliver gamle og plejekrævende, er det vigtigt de kan få den hjælp de har behov for, uden at de skal rives op af deres vante omgivelser og tvinges til at flytte til fastlandet. Har man en social- og sundhedsassistent, samt en sygeplejerske på øen, kan det i langt de fleste tilfælde kompensere for en plejehjemsplads ved øget pleje og medicinering til de dårligste ældre, så de ikke behøver forlade deres hjem. Derfor vil vi i Dansk Folkeparti opfordre ø-kommunerne til at bruge en del af deres ø-tilskud på at sikre, at der er sundhedsfagligt personale på øen.

Det er også vigtigt, at vi får etableret et fælles færgesekretariat, der skal sikre driften af færgerne til småøerne, samt råde over to afløserfærger. Det vil i sig selv være en gevinst, da der kan spares meget på fælles indkøb af sikkerhedsudstyr, olie, inventar m.m.

I Danmark har vi loven om strandbeskyttelse, der forbyder folk at bygge eller dyrke afgrøder indenfor en radius af 300 meter fra strandkanten. Når man bor på en lille ø, er denne lov en forhindring for både bosættelse og erhverv. I loven anbefales det at se lempeligere på det, på de små øer. Desværre bruges denne dispensationsmulighed stort set aldrig. I Dansk Folkeparti ønsker vi loven ændret, således at der på de 27 småøer som udgangspunkt gives dispensation til bebyggelse og afgrøder til 200 m. fra strandkanten, medmindre helt særlige forhold taler imod det.

FINANSIERING

- Mange af tiltagene i programmet er udgiftsneutrale, og andre vil generere provenu inden for kort tid

Programmet finansieres via:

- De 200 mio., der er afsat til landdistrikterne i Dansk Folkepartis Finanslovsudspil, som er finansieret af bl.a: nedsættelse af udviklingsbistand til at udgøre 0,7 % af BNI, reduktion af statens brug af eksterne konsulenter, normalisering af udlændingepolitik
- Indsættelse af billigere skibsførere (kystskippere) på færgerne til småøerne
- Tilpasning af sikkerhedsudstyr på færgerne til småøerne, så det matcher det reelle behov på overfarten

KONKLUSION

"Nothing happens until it moves", sagde den gode Albert Einstein.

Det har vi i Dansk Folkeparti for længst indset, når vi taler yderområder. Der sker ikke noget, før vi flytter os. Og det er vigtigt at vi tør det.

Med Dansk Folkepartis Udviklingsplan for Landdistrikterne, sender vi et klart signal om, at nu er det på tide vi tager et kvantespring for at sætte gang i væksten i yderområderne. Ingen af de ideer vi har fremsat ville have den store virkning, hvis de stod alene. Nok ville det løse nogle problemer, men affolkningen i yderområderne er så alarmerende, at vi er nødt til at sætte kraftigt ind, for at bekæmpe den.

Vi har gjort meget ud af, at vores udviklingsplan skal holdes simpel og overskuelig. For det er vigtigt at signalere, at det at ændre levevilkårene for en masse danskere, ikke behøver være en stor, kompliceret opgave.

Med disse få ændringer, der her er beskrevet, vil vi ikke kun lette tilværelsen for de mennesker der ferierer eller flytter til yderområderne. Vi vil også skabe et Danmark, hvor vi igen kan opleve landdistrikter, der fungerer som små, bæredygtige enheder, hvor skole-, kultur- og forretningslivet blomstrer i en skøn forening. Men vi tror ikke på det er den eneste gevinst ved det. Med de erhvervsrettede tiltag, vil der helt sikkert også skabes flere arbejdspladser, der vil give flere penge i statskassen, igen til gavn for os alle.

En styrkelse af landdistrikterne og øerne, vil komme os alle til gode, uanset hvor i Danmark vi bor.

Liv i hele Danmark